

гъстак, от който лесно се излизаше на брега. После сложиха сигурен белег и тръгнаха за града.

Никой не би ги спрял да ги пита кои са и от къде са, никой не би се усъмнил в тях, но при все това, сърцето на Орфея биеше до пръсване. Тук е опасния праг. Тук съгледниците са го завардили. Но те ще търсят добре облечен младеж, а той, Орфей, е същински рибар. Кой ще се досети, че това е той, първият музикант на богатия и силен владетел?

В една от крайните къщурки, схлупена и бедна, Кир се отби. Пред измазания с глина сайвант играеха цял рояк деца. Кир попита, дали в къщи е майка им или баща им. И ето, иззад къщурката излезе попреминала жена с набръчкано лице. Тя приближи към Кира, вторачена и учудена, сложи ръката си над веждата, както се слага когато пече силно слънце, и попита кой е и какво търси у тях.

— Разпъди децата, па тогава ще ти кажа, — изгледа Кир рошавите главички, които го бяха начавалили.

Жената го погледна недоверчиво и дори малко враждебно, както му се стори, но все пак къшна на дечурлигата и те се пръснаха настрана.

— Слушай, стринке, — каза с преторена искреност Кир, — трябва да ида на гости на чича си, който е богат човек, а с тия дрехи ще ме изпъди. — И Кир опъна избелелите си закърпени гащи. — Моля те, намери ми още сега едни по-свестни панталони и една каква да е здрава риза, ще ти дам пари — хем ще платиш дрехите, хем ще останат и за тебе.

— Че колко пари ще ми дадеш? — изгледа го недоверчиво жената.

— Всичките си пари, — натърти Кир и бръкна в джеба си. — Ето, тук имаш половин жълтица, а